

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaconych za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

Staraniem Redakcyi a nakładem Administracji „Gazety Lwowskiej“ wydany został zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskimi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracji „Gazety Lwowskiej“ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 28. czerwca b. r. na najniższe przedstawienie ministra cesarskiego domu i spraw zagranicznych udzielić dyplomowi Ludwika Bols mianowanego królewsko belgijskim jeneralnym konzulem w Peszcie najwyższe exequatur.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 5. lipca b. r. udzielić burmistrzowi stołecznego miasta Czerniowiec Antoniemu Kochanowskiemu w uznaniu jego pełnej zasługi, działalności order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od taks.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 4. lipca b. r. udzielić staroście powiatowemu drugiej klasy w Radowcach Orestowi Renney-Herszény w uznaniu jego znakomych usług krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Ministerstwo skarbu mianowało komisarzy skarbowych I klasy: Józefa Scholza, Władysława Moscha i Józefa Nartewskiego sekretarzami skarbowymi — komisarzy skarbowych I klasy: Marcelo Albinowskiego i Stanisława Prędkiego komisarzami skarbowymi I klasy wyższej kategorii, i komisarzy skarbowych II klasy: Wacława Schmidla, Józefa Bałabana, Eustachego Zajączkowskiego, Alojzego Huffskiego i Karola Gilnreinerera komisarzami skarbowymi I klasy niższej kategorii.

Lwów, dnia 29. czerwca 1872.

Krajowa dyrekcyja skarbu mianowała koncypistów skarbowych Kornela Czernyńskiego, Klemensa Remera, Leona Łodzińskiego, Longina Duńczewskiego, Antoniego Borysikiewicza i Alexandra Warmkiego komisarzami skarbowymi II klasy.

Lwów, dnia 5. lipca 1872.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Wiener Ztg“ pisze: „Wskutek ogłoszonego urzędownie zwinięcia posady jeneralnego koniuszego w ministerstwie rolnictwa uwolnił Najjaśniejszy Pan dotychczasowego koniuszego, tajnego radcę hr. Władysława Rozwadowskiego na jego prośbę od dalszej służby państwowej.

Jego Excelencyja p. minister rolnictwa przydzielił do starostwa górniczego w Krakowie radcę górniczego Henryka Wachtel, komisarza górniczego Henryka Walther i kancelistę z tytułem oficyała kancelaryjnego Józefa Ermich a dalej wyższego komisarza górniczego Ireneusza Stengel jako urzędnika okręgowego w Krakowie i wyższego komisarza górniczego Edwarda Windakiewicza jako urzędnika okręgowego we Lwowie. Czynności urzędnika okręgowego dla Bukowiny poruczono radcy górniczemu i administratorowi salin Fryderykowi Mialovich w Kaczyce.

„Presse“ donosi: „Według doniesienia dziennika „P. L.“ układy zawiązane z Portugalią w sprawie konwencji o wzajemnem wydawaniu zbrodniarzy

zostały zawieszono gdyż rząd portugalski wydawanie zbrodniarzy robi zawisłem od warunku, że austriacy poddani odstawieni do granicy nie będą karani śmiercią nawet w takim razie, gdyby zbrodnie przez nich popełnione zagrożone były tą karą. Warunek taki nie może być przyjęty, bo dawałby on największym zbrodniarzom pewne schronienie poza granicami Portugalii. naruszałby przytem monarsze prawo właskawiania. Tożsamo niepomyślny biorą obrót rokowania z Belgią w sprawie dodatkowego artykułu do konwencji o wzajemnem wydawaniu zbrodniarzy z 16. czerwca 1853 r. Rząd belgijski bowiem nie chce odstąpić od zastrzeżenia, że w razie, gdyby zatrzymanie i uwięzienie zbrodniarza nastąpiło na bezpośrednią rekwizycję a sąd kompetentny w przeciągu trzech tygodni nie wydał formalnego nakazu uwięzienia, władze belgijskie są uprawnione uwolnić zatrzymanego zbrodniarza. Spodziewać się należy, że rząd belgijski odstąpi od tego zastrzeżenia, poczem niezawodnie przyjdzie do skutku pożądana zmiana konwencji powyżej wspomnianej.

„Fremdenblatt“ pisze: „Konferencya ministrów w sprawie wspólnego budżetu, który przedłożony zostanie delegacyom, odbyła się w ubiegłym tygodniu. Udział wzięli w tych obradach oprócz wspólnych ministrów także prezydentowie rady ministrów i ministrowie skarbu obu państw monarchii. Przed odjazdem Najjaśniejszego Pana do Ischl odbędzie się posiedzenie rady ministrów, na którem budżet stanowczo przyjęty zostanie.“

Peszt. „Presse“ donosi; „W Węgrzech wypełnioną zostanie luka w dotychczasowym parlamentarnem ustawodawstwie przy ustanowieniu stałej komisji dla przygotowania ustaw. Organizacya i zakres działania tej komisji określone zostały już przed kilku tygodniami i otrzymały najwyższą sankcyę. Komisya ta będzie bezpośrednim organem całego ministerstwa, zawisłym od prezydenta rady ministrów. Ilość członków tej komisji nie będzie znaczną, ale w danym razie uzupełnioną zostanie fachowymi członkami.“

Berlin. Według „Magdeb. Ztg. brzmia postanowienia, odnoszące się do ustawy przeciwko Jezuitom, jakie zapadły na posiedzeniu rady zwązkowej pod dniem 28. czerwca, jak następuje:

1. Ponieważ zakonowi Jezuitów nie wolno się osiedlić w granicach państwa niemieckiego, przeto zakazuje się należącym do tego zakonu odprawianie misy i czynności zakonnych w szkole jak w kościele.

2. Tam, gdzie się osiedlił zakon, najdalej w przeciągu 6 miesięcy od czasu ogłoszenia prawa powinien być rozwiązany.

3. Postanowienia szczegółowe, dotyczące wykonywania prawa wydadzą miejscowe władze policyjne.

4. W tych tylko razach i prawem przepisanych miejscach mogą władze wyznaczyć miejsce pobytu, w których zakonnik nie może sobie wynaleść miejsca.

5. Władze są zobowiązane:

a) donieść do urzędu kanclerskiego o rozwiązaniu zakonu,

b) zawiadomić go, czy należący do zakonu Jezuitów cudzoziemcy wydaleny zostali, czy zakonnikom pochodzenia niemieckiego odmówiono w pewnym obrębie miejsca pobytu albo czy im takowy wskazano i zobowiązane są dalej władze podać nazwiska i osobiste stosunki tych ostatnich.

c) przekonać się, czy w ich obrębie istnieją zakony lub pokrewne im kongregacye i donieść o tem do urzędu kanclerskiego w przeciągu 3 miesięcy.

W przyszłym miesiącu odbędą się w Berlinie narady pełnomocników austriacko-węgierskich i niemieckich w kwestyi socyalnej a równocześnie także konferencye, na które zaproszeni być mają fabrykanci i robotnicy. Przedmiotem tych konferencyi ma być oznaczenie godzin, przeznaczonych do pracy, opieka nad dziećmi i małoletnimi we fabrykach, kontrola przepisów, istniejących po fabrykach. Zastanawiać się także mają nad potrzebą zakładania kas oszczędności, inwalidów, towarzystw konsumpcyjnych etc. i obmyśleniem środków, za pomocą których zapobiedz można nadużyciom prawa o stowarzyszeniach i w jaki sposób zagrozić się od agitacyi socyalistów.

Książę Bismarck nasyłany w ustroniu wiejskiem

i podaniami i listami, ogłasza w dziennikach list, w którym uprasza, ażeby takowe przesyłano wtedy, kiedy do zwykłych powróci czynności. Marszałkiem międzynarodowego kongresu w Londynie obradującego nad reformą więzień, obranym został profesor Holtendorff.

Z powodu co raz bardziej wzmagającego się wychodźstwa klasy robotników w północno-wschodnich prowincjach królestwa pruskiego odbyła się w Berlinie przed kilku dniami konferencya wiejskich pryncypałów. Uchwalono na tej konferencyi podać do ministerstwa pruskiego, meklenbursko-szweryńskiego i meklenbursko-strelieckiego petycyę domagającą się, ażeby wspomniane ministerstwa poczyniły kroki, ułatwiające ludności pracującej nabywanie mniejszej własności ziemskiej W tym celu powinno być odpowiednio zmienione ustawy hipoteczne a to w tym kierunku, ażeby resztująca cena kupna mogła być zapisaną w stanie biernym na rzecz nowych właścicieli, którzyby ją z czasem we formie rent spłacić mogli. W motywach tej petycyi jest między innymi powiedzianem, iż w ten sposób zapobiedz się najwłaściwiej ruchowi socyalistycznemu w północnych Niemczech, żądającemu wspólności dóbr. Dziennik „Reichst. Corr.“ donosi, iż ministerstwo spraw wewnętrznych rozpocznie wkrótce już obrady nad tą petycyą wraz z wnioskami odnoszącymi się do podobnych kwestyj społecznych.

Paryż. Deputowani departamentów Meurthe i Moselle wystosowali do prezydenta republiki francuskiej pismo, w którym wyrażają obawę, iż w miarę zmniejszania się terytorium okupacyjnego ludność zajętych przez wojska niemieckie departamentów tem srożej kwaterunkami dotkniętą być może. Gabinetowy sekretarz Thiersa odpowiedział na powyższe pismo eo następuje: „Wersal 3. lipca 1872. Szanowni koledzy! Możecie waszych wyborców i sami siebie uspokoić. Zaraz po zawarciu traktatu z Prusami wydał prezydent republiki rozporządzenie, w którym rozkazał natychmiast zająć się kwaterunkiem i umieszczeniem wojsk niemieckich w barakach. Rząd dołoży wszelkich starań, ażeby nie potrzeba było umieszczać żołnierzy niemieckich po domach prywatnych. Zapewnienie niniejsze, które wam składam imieniem prezydenta republiki, było już przedmiotem obrad ministrów wojny i skarbu, jako też dotyczącej komisji zgromadzenia narodowego. Cieszę się, iż jestem w możności dać wam to zapewnienie, które was i waszych wyborców uspokoić powinno. Barthelemy Saint-Hilaire.“ W związku z pismem deputowanych departamentów Meurthe i Moselle do prezydenta republiki stoi następująca nota ogłoszona w dzienniku urzędowym: „Ludność wschodnich departamentów obawia się, iż po ewakuacyi departamentów Marne i Haute Marne większe na nią ciężary okupacyjne spadną. Rząd francuski zastanawiał się już nad tem i wydał zaraz po podpisaniu traktatu z Niemcami rozkaz nakazujący umieścić wojsko niemieckie w barakach tych departamentów, które w skutek swego położenia geograficznego przy samym końcu okugacyi zostaną uwolnione od załogi niemieckiej. Żołnierze niemieccy nie będą stać po domach prywatnych; nadto będzie staraniem rządu, ażeby i te departamenta w jak najkrótszym czasie zwolnione zostały od zajęcia przez wojska niemieckie.“

Zaprowadzenie powszechnego niemieckiego kodeksu handlowego w Alzacyi i Lotaryngii jest dalszym krokiem rządu niemieckiego, zmierzającym do zrównania nowo zdobytych prowincyi z innymi częściami Niemiec. W skutek zaprowadzenia kodeksu niemieckiego przestały obowiązywać Codex de commerce i inne francuskie ustawy zostające w związku ze sprawami handlowymi. Po przyłączeniu Alzacyi i Lotaryngii do niemieckiego związku złowego zaprowadzenie niemieckiego kodeksu handlowego było koniecznem.

Komisya wybrana dla nowej konwencji niemiecko-francuskiej odbyła 4. b. m. dwa długie posiedzenia, na których przyjęła do wiadomości wyjaśnienia ministra spraw zagranicznych i skarbu, tudzież prezydium republiki. Minister Remusat udzielił w sposób poufny komisji kilka aktów odnoszących się do rokowań z niemieckim gabinetem. Prezydent republiki wykazywał, że traktat francusko-niemiecki z 29. czerwca ma wielką wartość nie tylko dla korzyści praktycznych,

Hotel europejski: Pp. Bloch J., z Warszawy. — Perłowski S., z Podola ros. — Pierzchała Ign., z Waszkowic. — Poławski W., z Warszawy. — Smidowicz J., z Podola ros. — Stojanowski A., z Królestwa. — Wętkowski K., z Podola ros. — Wirzbiński J., z Wołynia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10 lipca. Pp. Lunda A., c. k. podpułkownik, do Jarosławia. — Reinld A., c. k. major, do Wolicy. — Blasek H., c. k. kapitan, do Wiednia. — Baczyński W., do Kijowa. — Jakubowicz Józef, do Wiednia. — Sasulicz W., do Zakucza. — Stojanowicz Aleks., do Wiednia. — Suffczyński S., do Podwołoczysk.

TEATR.

Dziś: W teatrze lwowskim Salon Böninga. Drugie wielkie przedstawienie z dziedziny modnej, salo-

nowej magii i złudzeń. Grande soirée de phisque amusante. Wielka pantomina duchów i strachów. Brzuchomowstwo.

Dnia 10go lipca 1872 r. wyciągnięto w ces. król. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujące pięć liczb:

16 88 41 6 26

Następne ciągnięcia przypadają w dniu 24go lipca i 7. sierpnia 1872 r.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Table with columns for destination (e.g., Krakow, Czerniowice), departure time, and frequency.

Table showing arrival and departure times for trains from Krakow and Brodów to Lwowa.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Table showing arrival and departure times for trains to Brodów and Złoczowa.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lipcu 1872

Large meteorological table with columns for Barometer, Temperature, Pressure, Humidity, Sky, Wind, and Rainfall.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities like gold and silver.

Table listing interest rates for various banks and financial institutions.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table showing stock market rates for various bonds and government securities.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities.

Table showing stock market rates for various bonds and government securities.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Edykt. Nr. 1946. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Mikulinach ogłasza się, że za przyzwoleniem c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu uznano Andruch Kobryna z Kozówki za marnotrawcę i nadano mu kuratora w osobie Michała Wyspiańskiego.

Edykt. Nr. 2960. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu za wiadomiami niniejszem Adolfa Holcera, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, w razie jeżeli już nieżyje, jego niewiadomych spadkobierców że Władysław Młodkowski na dniu 14 kwietnia 1872 do l. 2960 wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie sumy 1200 złr. m. k. czyli 1260 złr. w. a. w stanie biernym realności pod nk. 102 w Dobromilu dom. III. pag. 181 n. 14 on. zainstabulowanej, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 4 września 1872 godzinę 9 z rana w sądzie tutejszym wyznaczony został.

Obwieszczenie. Nr. 2850. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach podaje do wiadomości iż na wezwanie c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie z dnia 10 maja 1872 do l. 3618, celem zaspokojenia należności Hersza Löwy i Jakóba Rosenbauma w kwocie złr. 1451 kr. 10 a. w. zpn. odbędzie się w kancelarii sądu powiatowego w dniu 5 sierpnia, 9 września i 14 października 1872 zawsze o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności gruntowych pod l. 9/28 b. 28 a. 29 w Psarach położonych Wincentego i Jana Felinika własnych.

